

I samme Paragrafs Stk. 3 udgaar Ordene: „Er vedkommende ikke Skatteyder til Kommunen, og er han fraflyttet denne uden at anmelde Flytning“, og i Stedet ind-sættes: „Er vedkommende fraflyttet sin tidligere anmeldte Bopæl uden at melde Flytning til Folkeregisteret“.

I samme Paragrafs Stk. 4 tilføjes som nyt 2. Punktum: „Personer, over for hvem Kommunen har iværksat Foranstaltning til Restancerne Inddrivelse i Henhold til Stk. 2, fortaber dog først Adgangen fra det Tidspunkt, da det har vist sig, at Inddrivelse er foretaget forgæves.“

Samme Paragrafs Stk. 5 affattes saaledes:

„Denne Adgang kan generhverves mod Indbetaling af Restancerne til Kommunen, men saadan Generhvervelse er udelukket for Personer, der er fyldt 40 Aar, for saa vidt det Tidsrum, for hvilket paagældende staar i Restance, overstiger 5 Aar. Efterbetaling af Restancerne kan fordeles over indtil 3 Aar.“

Til § 15.

I § 15, Stk. 1, indføjes i 4de Linie efter „Medlemsbidraget“: „(herunder ogsaa det i § 12, Stk. 1, omhandlede særlige Bidrag for Begravelseshjælp)“.

Til § 18.

Til § 18 føjes efter Stk. 5:

„Stk. 6. Hidrører et Medlems Sygdom fra et Ulykkestilfælde, i Anledning af hvilket han har Krav paa Understøttelse i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, tilkommer der ham kun Pengehjælp fra Sygekassen indtil det Tidspunkt, da Ulykkesforsikringen træder til.

Stk. 7. Medlemmer, hvem der, enten ved deres egne Midler eller gennem deres Arbejdsgivere, i Ulykkestilfælde er sikret Dagpenge af samme Størrelse som deres gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste, faar ikke Pengehjælp af Sygekassen. Er de sikrede Dagpenge mindre end Arbejdsfortjenesten, sker der en Nedsættelse af Pengehjælpen, saaledes at denne i Forbindelse med Dagpengene fra Ulykkesforsikringen ingen Sinde kommer til at overstige vedkommende Medlems gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste.

Stk. 8. Et Medlem, der i Sygdomstilfælde oppebærer fuld Indtægt, har ikke Ret til Pengehjælp. Bortfalder en Del af Indtægten, faar paagældende kun en saa stor Pengehjælp, at det samlede Beløb ikke overskrider hans sædvanlige Indtægt, saaledes at han ikke under Sygdom oppebærer større Indtægt end under normale Forhold, jfr. herved § 22, Stk. 1, Nr. 4. Disse Regler finder ikke Anvendelse, hvis Medlemmets Indtægt kun bestaar i Invalide- eller Aldersrente eller Hjælp i Henhold til Forsorgslovens § 247 (Hjælp til kronisk syge)“.

Til § 20.

§ 20 affattes saaledes:

„Stk. 1. Ved Dødsfald skal Sygekassen yde de nydende Medlemmer samt saadanne Medlemmer, som i Medfør af § 21, Stk. 2, har opbrugt deres Ret til Sygehjælp af Kassen, og som derfor er overgaaet til at være bidragydende Medlemmer (med hvilende Medlemsret), Begravelseshjælp. Denne Hjælps Størrelse skal fastsættes i Kassens Vedtægt. Den skal mindst udgøre 100 Kr. og højst 300 Kr., og dens Beløb i Kroner skal være deleligt med 50. Det kan dog med Samtykke af Direktøren for Sygekassevæsenet bestemmes, at Forsikringer, lydende paa andre Beløb, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden er tegnet i en til Sygekassen knyttet Begravelseskasse, bibeholdes.